

Sygn. akt VIII C 680/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **J. B.**

przeciwko **W. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. K. na rzecz powódki J. B. kwotę 2 040 zł (dwa tysiące czterdzieści złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1 890 zł od dnia 23 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 maja 2013 r. powódka J. B. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego W. K. kwoty 2.040 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, iż w dniu 29 czerwca 2012 r. odebrała od pozwanego z zakładu optycznego (...)pl wykonane okulary progresywne, uiszczając kwotę 1890 zł. Wskazała, iż przy odbiorze okularów zasygnalizowała pracownikowi pozwanego poważne problemy z widzeniem w nich, lecz poinformowano ją o konieczności zaadaptowania się, które trwa około dwóch tygodni. W dniu 2 lipca 2012 r. zgłosiła ustną reklamację, jednakże według pozwanego okulary nie wykazywały żadnych wad, zmieniono jedynie kąt pantoskopowy, poprzez wygięcie oprawek. Wskazała, iż w dniu 18 lipca 2012 r. ponownie złożyła reklamację, jednakże dokonane przez pozwanego poprawki nie przyniosły żadnego rezultatu. W związku z czym zgłosiła się do rzeczoznawcy Krajowej Rzemieślniczej I. Optycznej w zakresie optyki okularowej, którego opinia potwierdziła, iż okulary zostały wykonane błędnie. Podniosła, iż wezwała pozwanego do zapłaty kwoty stanowiącej cenę zakupu przedmiotowych okularów, w odpowiedzi na co pozwany zadeklarował chęć naprawy okularów, zaznaczając, iż do tej pory wada nie została usunięta gdyż nie została przez nią sprecyzowana.

Na rozprawie w dniu 30 października 2013 r. pozwany sprzeciwił się żądaniu powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powódka J. B. zawarła z pozwanym W. K., prowadzącym salon optyczny pod nazwą (...)pl umowę sprzedaży okularów progresywnych za cenę 1890 zł. Powódka okulary odebrała w dniu 29 czerwca 2012 r. Odbierając je poinformowała pracownika pozwanego, że niewyraźnie w nich widzi, jednakże poinformowano ją, iż potrzebny jest okres adaptacyjny.

Dowód:

- Potwierdzenia Zlecenia k. 6;
- Potwierdzenia wpłat k. 7-7a;
- Zeznania świadka M. B., protokół elektroniczny z 22.01.2014 r., protokół skrócony k. 30.

Przed zakupem okularów u pozwanego powódka przez 6 lat nosiła okulary progresywne, bardzo dobrze w nich widziała. W okularach zakupionych u pozwanego powódka widziała niewyraźnie. Próbowała się zaadaptować, ale bez rezultatu. Łzawiły jej oczy, bolała ją głowa, spuchł jej nos. W dniu 2 lipca 2012 r. powódka zgłosiła reklamację. Po kilku dniach poinformowano ją, iż nie stwierdzono wad i zmieniono jedynie kąt pantoskopowy.

Dowód:

- Zeznania świadka M. B., protokół elektroniczny z 22.01.2014 r., protokół skrócony k. 30;
- Przesłuchanie powódki, protokół elektroniczny z 22.01.2014 r., protokół skrócony k. 30;

W dniu 18 lipca 2012 r. powódka ponownie zgłosiła reklamację. Po kilkunastu dniach poinformowano powódkę, iż nie stwierdzono żadnych wad i okulary są gotowe do odbioru oraz wskazano, iż pismem z dnia 1 sierpnia 2012 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w odpowiedzi na zgłoszenie reklamacyjne, poinformowała, iż przeprowadzona ekspertyza nie wykazała nieprawidłowości produkcyjnych w konstrukcji soczewek.

Dowód:

- Potwierdzenie reklamacji k. 8;
- Pismo z dnia 1 sierpnia 2012 r. k. 9;
- Zeznania świadka M. B., protokół elektroniczny z 22.01.2014 r., protokół skrócony k. 30.

Rzeczoznawca Krajowej Izby Rzemieślniczej I. Optycznej w zakresie optyki okularowej w wydanej na zlecenie powódki ekspertyzie stwierdził, iż okulary wykonane są z małymi niedokładnościami. Mianowicie:

- Osie cylindra – oko prawe winno być 160 stopni, a jest 158 stopni (błąd dopuszczalny) oko lewe winno być 150 stopni a jest 152 stopnie (błąd dopuszczalny);
- Centrowanie środków optycznych do dali (poziome) oko prawe winno być 31,5 mm (jest zgodne z zapisem) oko lewe winno być 31,5 mm – a jest 33,0 mm w stronę skroni (błąd niedopuszczalny);
- Kontrola środków optycznych do dali w pionie wykazała różnice 2 mm (oko prawe ma wykonany środek niżej od środka optycznego oka lewego – jest to uzależnione od budowy anatomicznej głowy);
- Ustawienie poziome grawerowanych fabrycznie punktów na szklach progresywnych firmy (...) nie budzi zastrzeżeń;
- Oprawa okularowa firmy (...) model (...) została przemodelowana na inny kształt (zmiana kształtu demolensu – co skutkowało zmianą wizerunku, lecz nie ma to wpływu na komfort widzenia);
- Szkło lewe w oprawie jest luźne co może spowodować wypadnięciem z oprawy (błąd techniczny, który powinien być usunięty w zakładzie optycznym).

Za sporządzenie opinii powódka poniosła koszt w wysokości 150 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 14 września 2012 r. k. 15;
- Rachunek nr (...) z dnia 14 września 2009 r. k. 16;
- Przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny z 22.01.2014 r., protokół skrócony k. 30.

W piśmie z dnia 29 września 2012 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od zawartej umowy i jednocześnie wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 2.365,17 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 29 września 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 10-14.

Pismem z dnia 30 października 2012 r. pozwany poinformował powódkę, iż deklaruje dokonanie naprawy w zakresie zgłoszonych wad szkła lewego niezwłocznie po dostarczeniu przez nią okularów. Wskazał, iż jedynym powodem dotychczasowego nieusunięcia wady było jej niesprecyzowanie.

Dowód:

- Pismo z dnia 30 października 2012 r. k. 17;
- Przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny z 22.01.2014 r., protokół skrócony k. 30.

Pismem z dnia 8 stycznia 2013 r. Miejski Rzecznik Konsumentów we W. wezwał pozwanego do zwrotu na rzecz J. B. kwoty wskazanej w piśmie z dnia 29 września 2012 r. oraz do wyrażenia pisemnego stanowiska w sprawie.

Dowód:

- Pismo z dnia 8 stycznia 2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 18-19.

Pismem z dnia 22 stycznia 2013 r. pozwany podał, iż poinformował J. B., iż jest gotowy naprawić wszelkie wykazane nieprawidłowości.

Dowód:

- Pismo z dnia 22 stycznia 2013 r. k. 20.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym w sprawie był fakt zakupu przez powódkę J. B. okularów progresywnych za łączną cenę 1.890 zł w salonie optycznym „(...)pl” we W. należącym do pozwanego W. K.. Pozwany nie kwestionował także faktu, iż okulary posiadają wady wskazane w opinii rzeczoznawcy przedstawionej przez powódkę, jednakże podnosił, iż jest gotowy dokonać ich naprawy.

Istota sporu sprowadzała się zatem do ustalenia czy powódka uprawniona była do odstąpienia od zawartej umowy, a w konsekwencji czy pozwany jest obowiązany do zwrotu uiszczonej przez nią ceny.

Roszczenie powódki znajdowało oparcie w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002, nr 141, poz. 1176 z późn. zm.). Art. 1 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, iż ma ona zastosowanie do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny). Niewątpliwie zakupione przez powódkę okulary są towarem konsumpcyjnym, nabytym w celu niezwiązanym z jego działalnością zawodową, czy też gospodarczą.

Z mocy przepisu art. 4 ust. 1 zd. 1. powołanej ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową.

Uprawnienia konsumenta w razie niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową przewidziane są w art. 8 cyt. ustawy. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów (ust. 1). Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy (ust. 4).

Jak wynika z powyższego przepisu, prawa konsumenta mają strukturę dwustopniową - w pierwszej kolejności może on domagać się naprawy towaru, bądź jego wymiany na nowy, przy czym prawo wyboru należy do kupującego, chyba, że z punktu widzenia interesów sprzedawcy, tylko jedna z nich jest ekonomicznie uzasadniona i zarazem ma znaczenie dla kupującego (por. E. Łętowska, Europejskie prawo umów konsumenckich, Warszawa 2004). Dopiero, gdy sprzedawca nie uczyni zadość żądaniom konsumenta, ten może żądać obniżenia ceny lub odstąpić od umowy.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazywał, iż powódka uprawniona była do odstąpienia od umowy.

Powódka dwukrotnie zgłaszała pozwanemu, iż zakupione okulary są niezgodne z umową. Widziała w nich niewyraźnie, łzawiły jej oczy, bolała ją głowa. Wykonywane przez pracowników pozwanego poprawki nie przyniosły rezultatu. Twierdzili oni, że okulary nie posiadają wad i są wykonane prawidłowo. Dopiero w momencie, gdy powódka przedstawiła opinię rzeczoznawcy i odstąpiła od umowy pozwany wyraził gotowość naprawy okularów, nie kwestionując wad wskazanych w opinii rzeczoznawcy. Mając zatem na uwadze, iż okulary nie zostały wykonane zgodnie z umową, a w szczególności powódka źle w nich widziała i ich wady zostały potwierdzone przez rzeczoznawcę, stwierdzić należy, iż zaktualizowały się przesłanki uprawniające powódkę do odstąpienia od umowy. Pozwany bowiem nie uczynił zadość żądaniu powódki w odpowiednim czasie. Podnoszone zaś przez niego w korespondencji kierowanej do powódki argumenty, iż wada nie została wcześniej sprecyzowana pozbawione są jakichkolwiek podstaw. Wskazać bowiem należy, iż to pozwany zawodowo zajmuje się wyrobami optycznymi i na skutek zgłaszanych przez powódkę okoliczności powinien był ustalić, w czym tkwi wadliwość wykonania okularów powodująca, iż nie nadawały się one do użytku.

Z powyższych względów Sąd uznał, iż powódka złożyła skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od umowy, a w konsekwencji przysługuje jej roszczenie o zwrot uiszczonej ceny.

Sąd za zasadne uznał także roszczenie powódki o zwrot kosztów zleconej przez nią ekspertyzy w wysokości 150 zł. Ubytek w majątku powódki powstały na skutek sporządzenia tej opinii pozostawał bowiem w bezpośrednim związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem przez pozwanego zobowiązania. Wskazać należy, iż pozwany kwestionował fakt istnienia wad przedmiotowego towaru. Powódka zatem, jako osoba nie posiadająca specjalistycznej wiedzy w tym zakresie, zmuszona była uzyskać tę opinię, w celu realizacji przysługujących jej roszczeń. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Orzeczenie w kwestii odsetek Sąd oparł na treści art. 481 k.c., z którego wynika, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 23 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty mając na uwadze, iż powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy już w piśmie wysłanym do pozwanego w dniu 4 października 2012 r.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, iż powódka wygrała niniejszą sprawę w całości, Sąd zasądził na jej rzecz całość poniesionych w sprawie kosztów, na które składała się opłata od pozwu w wysokości 30 zł.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania należało orzec, jak w punkcie II wyroku.